

Profesor Adam Hulanicki [1929-2019], wybitny profesor Wydziału Chemii Uniwersytetu Warszawskiego, dydaktyk i opiekun młodych badaczy oraz doświadczonych naukowców. Autorytet w dziedzinie chemii analitycznej, twórca znanej w świecie szkoły naukowej w tym obszarze.

Profesor Hulanicki pełnił funkcję Dziekana Wydziału Chemii Uniwersytetu Warszawskiego w latach 1981-1984. Otrzymał tytuł doktora honoris causa Uniwersytetu w Białymstoku. Był wieloletnim przewodniczącym Komitetu Chemii Analitycznej PAN, członkiem korespondentem PAN, prezesem Wydziału Chemii Analitycznej Międzynarodowej Unii Chemii Czystej i Stosowanej (IUPAC), członkiem Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego oraz Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów Naukowych oraz redaktorem naczelnym specjalistycznego czasopisma „Chemia Analityczna”. Opublikował ponad 250 prac naukowych.

W latach 1969-1999 kierował w UW nowopowstałą Pracownią Teoretycznych Podstaw Chemii Analitycznej, z której wywodzi szkoła chemii analitycznej, do której są zaliczają się m.in. prof. dr hab. Marek Trojanowicz, prof. dr hab. Stanisław Głąb, prof. dr hab. Andrzej Lewenstam, prof. dr hab. Ewa Bulska, prof. dr hab. Magdalena Maj-Żurawska, prof. dr hab. Robert Koncki, prof. dr hab. Agata Michalska-Maksymiuk. Pod opieką Adama Hulanickiego stopnie magistra uzyskało ponad 120 studentów, a stopień doktora – 18 magistrów. Był opiekunem naukowym 7 doktorów habilitowanych i 6 przyszłych profesorów.

Zofia Boglewska-Hulanicka [ur. 1937 r.] technik-chemik i magister historii. Od 1982 r. żona profesora Adama Hulanickiego. Przez całe życie zawodowe związana z Wydziałem Chemii Uniwersytetu Warszawskiego, u boku najpierw magistra, a potem profesora Adama Hulanickiego.

Poza aktywnością związaną z pracą doświadczalną, przyczyniła się również do popularyzacji i dokumentacji dziejów warszawskiej chemii uniwersyteckiej: prowadziła fotograficzną kronikę Wydziału Chemii, napisała wiele artykułów dotyczących historii Wydziału i osób z nim związanych, stworzyła małe Muzeum Aparatury Chemicznej. Autorka wielu artykułów poświęconych historii Wydziału i chemii uniwersyteckiej.

Po przejściu na emeryturę ukończyła studia na Wydziale Historycznym UW oraz podyplomowe studia varsavianistyczne. Swoje zainteresowania historyczne realizuje m.in. poprzez gromadzenie wspomnień wieloletnich pracowników UW z okresu ich studiów i pracy na Uniwersytecie. Na podstawie tej aktywności powstała publikacja *Nasz Uniwersytet. Wspomnienia pracowników Uniwersytetu Warszawskiego*, przygotowana z okazji dwusetlecia Uniwersytetu Warszawskiego.

Jest także autorką publikacji *W drodze na wojnę rosyjsko-japońską (1904-1905) Listy oficera Polaka*, zawierającej opracowanie czterdziestu listów dziadka, Antoniego Boglewskiego, który zginął na wojnie rosyjsko-japońskiej w 1905 r.